

Ny **dansk** Sensationssfilm!

Den farlige Haand

2den Serie af
**Dr. Nicholson og den
blaa Diamant**

Sensations-Skuespil i 3 Akter - 111 Afdel.

Optaget af A/s Kinografen, København

Toto med den elektriske Strom.

Eneret: Danmark: A/s Kinografen, København
Norge: Kinografens Films-Bureau, Bergen.

— Men et vaagent Øje følger ham —

Dansk Kinograf-Film.

Den farlige Haand.

2den Serie af Dr. Nicholson
og den blaa Diamant.

Sensations-Skuespil i 3 Akter.

— Optaget af A/s Kinografen, København. —

HOVEDPERSONERNE:

Alice, ung rig Enke	Edith Psilander.	
Miss Kean, hendes Selskabsdame . .	Eurica Bertonotti.	
Dr. Nicholson	Holger Reenberg.	
Toto	} hans Medhjælpere {	Olivia Klingspor.
Dick		v. Cotta Schönberg.
Frank, Løjtnant i Garden	G. Helios.	
Raffel, Detektiv	Viggo Wiehe.	
Ada, Alices 2-aarige Barn.		

1. Akt:

Særligt Kendetegn: Arret i Haanden!

Dr. Nicholson!!!

Alene Navnet var nok til at indgyde Skræk. Hvem var Dr. Nicholson? — Og hvad vilde han?

I nogen Tid har alt været roligt om dette Navn. Den frygtede, mystiske Dr. Nicholson, der for et Par Aar siden forgæves forsøgte at røve „Den blaa Diamant“, den berømte vidunderlige Sten, undslap ved sit dristige Spring i Bølgerne, og man troede ham død.

Men nu melder Bladene, at han atter er paa Spil og formenes at holde sig skjult i Hovedstaden.

Og ganske rigtig. — Vi ser den mærkelige Mands hemmelige, mystiske Stue. Gongongen slaar tre Slag. I Periscopets Spejl ser Dick sin Herre. Et Tryk paa en Knap, og snart efter staar Dr. Nicholson derinde:

„Jeg har undersøgt alt! Denne Gang skal det lykkes mig at faa fat i den blaa Diamant!“

Raketten er steget tilvejs.

Og han forklarer Dick og Toto (hans mandlige og kvindelige Medhjælpere) sin Plan. —

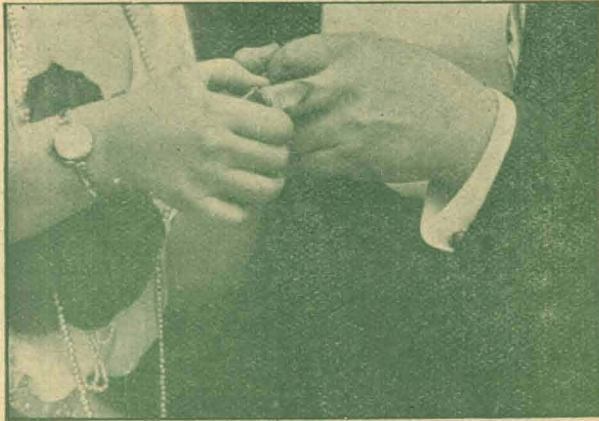
Laasen smeltes aa.

Alice, den unge Enke efter Jules de Barton, der døde for et Aar siden, sidder i sin pragtfulde Villa med sit yndige lille Barn, Ada, hendes eneste Trøst.

Selskabsdamen, Miss Kean, løber ophidset ind med en Avis og peger paa den opsigtsvækkende Artikel . . . og denne mystiske Dr. Nicholson sætter saaledes atter Sin-

dene i Bevægelse. Politidirektøren har udsat en Præmie af 2000 Dollars for hans Paagribelse. Signalement: Mid-delhøj, mørk, skægløs, dybtliggende Øjne. Særligt Kende-tegn: Et vinkelformet dybt Ar paa venstre Haands Lang-finger . . .

Alice forfærdes. Skulde det atter være hendes kost-

„ — — Arret!! — — — Haanden!!!“

bare blaa Diamant, han var paa Jagt efter? I det samme ringer det, og en Privat-Detektiv, James Watson, kommer ind, fortæller han har læst Bladene, samt sat sig for at snappe Dr. Nicholson og beder Fru Alice om Oplysninger, som Fruen, glad over Hjælpen, giver ham, og indbyder ham til sit Selskab næste Dag.

Denne Indbydelse modtager Detektiven gerne.

Lidt efter staar samme „Detektiv“ i Nicholson's skjulte

Vagtparaden trækker op.

Stue og afriver sit falske Skæg. Det var selve Nicholson, der havde været „paa Arbejde“ i Villaen. Han giver sine Medhjælpere Ordre:

„Naar I ser en Rakét stige tilvejs, er det Tiden!“

Da de fordømte Aviser har meddelt om hans dybe Ar paa Fingeren, maa han skjule det med en stor Pladering.

Næste Dag er det livlige Selskab hos Alice forsamlet. Blandt Gæsterne er Dr. Nicholson, forklædt som Detek-tiven Watson. Han gør stærk Kur til Miss Kean, men han forekommer hende mistænkelig. — Efter Bordet underhol-der den joviale Mr. Brown Selskabet med nogle glimrende Tryllekunstner. Gæsterne er saa optagne heraf, at Dr. Ni-

Detektiven gør en Opdagelse fra Strandbredden.

cholson benytter Lejligheden. — — Men et vaagent Øje følger ham — —, den Mistænksomme —.

2. Akt:

De to sorte Djævle.

Da Mørket er faldet paa, ses to sorte Skikkelser kaste sig paa en Motorcykle og snart efter ligge paa Lur i en

Nicholson i en farlig Situation.

Grøft i Nærheden af Alices Villa. De lurar. — En Rakét stiger op, og i et Nu er de to sorte Djævle i Haven. Smidigt som en Kat staar Toto ved Pengeskabet, det elek-triske Apparat arbejder, og et Minut efter har hun Etuiet med den blaa Diamant. I samme Nu forstyrres hun og maa skjule sig, og her bliver hun Vidne til en Kærligheds-

scene mellem Alice og hendes stadig omsværmende Løjtnant Frank.

Toto paagribes af Frank, men ved en snedig Manøvre undslipper hun med den blaa Diamant.

Ogsaa nede i Selskabet foregaar der mærkelige Ting. Miss Keans Mistanke til „Watson“ er bestyrket, hun har fulgt ham paa hans hemmelige Smutten ud i Haven. Nu

„Ja! Ja! Det var mig — — —“

vil hun vide alt, og da hun trækker Ringen af „Detektivens“ Finger, giver hun et Skrig: „Grib ham, det er Dr. Nicholson!“ Men en Røgbombe forvirrer Selskabet, og den mystiske Doktor er forsvunden.

„Endelig har vi Dem, Dr. Nicholson —.“

Et Par Dage efter er Løjtnant Frank paa Vagtjeneste. Vagtparaden trækker op, og han afløses. Paa Vejen derfra gør han en vigtig Opdagelse: Et Kvindeansigt han kender. Toto! Han følger efter hende, bliver Vidne til hendes Afrejse med en mørk Mand til Badestedet Nordstrand.

Samme Aften rejser Løjtnant Frank med Detektiv Raffel til samme Badested.

Ansigt til Ansigt.

Raffel og Frank opdager snart Sporet af den forfulgte Kvinde, og fra Stranden ser de hende i Vandet. „Nicholson maa altsaa ogsaa være her,“ tænker Detektiven, og efter en kort, men spændende Ventetid staar de to Herrer i Totos Værelse paa Badehotellet. Hun anholdes og tvinges til at opgive, hvor Dr. Nicholson er. Men den snedige Dr. Nicholson, der har Værelse ved Siden af, har lyttet.

„Førdømt! — Nu gælder det at forsvinde hurtigt!“ Og i et Nu er han ude af Hotellet, ude paa Marken. Ved en Bondegaard staar et Læs Halm. Her er Skjulested for Natten. Han borer sig midt ind i Halmlæsset. Næste Morgen tidlig vil han atter ud, men da kører Læsset til hans Rædsel bort — til Hejseladen. Et Par vældige Tæn-

Over Byens Tage.

ger griber hele Læsset, fører det højt i Luften og hen i Laden, hvor det dumper ned paa Gulvet. I Middagstiden, da Folkene hviler, lister Dr. Nicholson sig ud og bort.

I Alices Hjem. Den lykkelige Løjtnant Frank har endelig opnaaet sin elskede Alices Ja. Hun vil belønne ham for hans Daad.

Idyllen afbrydes ved, at Arrestanten Toto føres ind „til Paavisning“. Hun kaster sig for Alices Fødder og raaber: „Ja, ja! Det er mig! Men jeg er ikke Tyv af egen Vilje. Jeg er under Indflydelse af den grusomme Dr. Nicholson. Tilgiv mig Frue; jeg vil vise Dem, hvor Diamanten er!“

Alice beder for den Ulykkelige, men der er intet at gøre.

Toto viser nu Vejen til Dr. Nicholsons hemmelige Bolig, og ved de mystiske Signaler staar Politiet nu overfor den længe efterstræbte Mand: „Endelig har vi Dem, Dr. Nicholson! Denne Gang skal De ikke slippe fra os! Hvor er den blaa Diamant?“

„Der!“ svarer Nicholson.

Og Opdageren glædes over Fangsten.

Men — ja, se nu selv, hvad der sker: Forklædning i en Elevator, et Løb hen ad Hustagene etc. — væk — lige for Opdagerens Øjne.

Og da Nat-Ekspressen afgaar, sidder der en Mand med sin dyrebare Skat i Lommen. Dr. Nicholson var atter smuttet ud af Politiets Hænder.

— Naar vil Retfærdighedens Klør slaa ned i ham?

